Рік 1. ч: 3.

Камінка 1 серпня 1915.

Ukrainischer „Ssamochotnyk“ /: Freiwilliger :/

Український Самохотник

сатирично гумористична ґазета У.С.С. Виходить коли сам схоче. Як що буде інтерес, то Самохотник обіцює 15 % на „Пресовий фонд“.

Редакція при вул. Головній ч: 180342/II під оборогом.

Адміністрація ще не знайшла кватирі.

Ціна 20 сот.

Число телефону 0·04.

П. Т. Родимці!

Ви певно сподівалися се число „Самохотника" побачити друкованим — та на жаль стара мадярська наша машина друкарська захоріла, покинула українську грамотку і відїхала в приют до Мункача. Із надходячої кризи виратував нас один наш Добродій Стрілець, що в короткім дуже протязі часу виштарав нам щось з много ліпшого. Маємо машину, котрій лише достарчити рукописи, як вона сейчас їх читає і ось так пише а мало скоро. Руки людської до своєї праці не потребує, тому ми дали відпустку назавжди тим двом полоненим, що були при машині. Чудо природи нова наша машина!

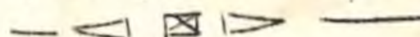
Так отже є все, що нам було потрібно. Ми враз з Самохотником підносим новому Протекторови нашої газетки голосне: „Най живе!" На сім місци годиться подякувати також всім першим прихильникам нашої газетки як жвавим дописувачам.

Самохотникове здоровля зачина поправлятися, а він предсказує, що слава газетки названої його призвищем лунатиме скоро по цілім світі. — Що дай Боже! Амінь!

Редакційний комітет.

С. Смик./– Журба/Стрільця Микити *]

Ой зажурив ся/„зафрасував ся"
Та стрілець наш Микита,
Ой зїв комісняк/тай/облизав ся –
Та/нема/чим/попити.
Ой сми брате/мій/хліба недали
Будем ми/бунтувати,
Та будемь всїх тих „каденіків"
Та із сарнів скидати.
Бо тоти/пани;-мають брате сми
Та паскудну – натуру!
Що то на руках/гей/ті шандарі
Нашивають натуру!
Гей Іва! Васи! Грицьку брате сми
Котрі з Вас не контентні,
Натуру нашийт, всї на рукави,
Будьмо/й ми „тай ґентні"!/–

*] Уложив Товариш з Гуцульщини на честь і славу „Самозванцям", однорічникам і дав їм [під розвагу.

тамбор: Рідного краю!

З відчиту відбутого дня 27го липня, довідались ми, що сахарину виробляють з олова, а маргарину з живиці. Стрільці по-кинули сейчас муку з перстенями, а по-чинають братись до виробу штучного цукру і масла. —

Нуте братці ви не гайтесь
Ви робіть не спочивайте
Із олова сахарину,
А з живиці маргарину
Ви робіть не спочивайте
Й скоро працю викінчайте
А як власні продукта нюхати
Кричім-з-Ярочком „Nakakáte“ —

ТАМБОР. - Писали паліграфи горні...
Писали паліграфи горні
Годину били гецту
Коли настали лихі дні
Мені і всьому стрілецтву.
Колись то не сорине було,
У кадрі Вартоланці
Та нині - нині все минуло
У ми як голодранці.

Хлібець колись був на два дни
Густа вечера була,
Тютюн в пачках і паперці
І кава так не дула.
Колись і мяса більше було
І цвібак надвижкова
А нині . . все то то, забули
Нам Панство раптово. —
А вже таки найпаскуднійше
В Камінку нас загнали
Замкнули нас від зьвірів гірше
Життє в нас відобрали
Стрілецькі вольности замкнули
Відняли в нас свободу,
Віденьчуки за нас забули,
З біди хоть з моста в воду.
Консервою нас годують,
Кавою кишки полочуть
Бо там в сальонах і не чують
Як в кишках наших вітер плаче.
Минало і пять порцій їлось
А стиду ще не було
А нині, сарж в обід аж біло
— Ото добро си вже минуло. —

Бульб красти вже не можна
Бо смертю карають,
А тут кишенї подерта
Шо йти треба вони не знають
Зажурений наш брат сине
В малини, а брат в гори,
Найсть ся мало шо не пукне,
Так ніби, щоб волочить ноги.
А може ще й малини
Нам рвати заборонять
Прийдуть тоді години
Шо певно нам заззвонять.
Гей Горондо! Вартолянко!
Камінецькі гори!
За що мучать нас так страшно
Ми всі їдем в поле!! —

С.СМИК. **Дещо з неба!**

За час війни не звертали люди уваги на небо. А тим часом і в небесній державі дещо змінило ся. В розмові з небесним кореспондентом св. Андрієм довідав ся ось що: Могучий цар небес огірчений до краю московською брутальностию, лишив правлінє неба енергічному архангелови св. Михайлові, а сам пішов лічити нерви до —

Сьвятограду недалеко листи лиця.

Рапорт Трахоми перед Холерою.

З біжучих днів.

Міністер внутрішних справ сьв. Петро подавсь до димісиї, а на єго місце має прийти молодий сьв. "Никогуд". Міністром скарбу лишаєсь на дальше сьв. Юрій відзначений тричи медалею "благодати" за „Евзрачніве".

Міністром небесних доріг є св. Антоній і він остає на дальше начальником чистилища, за те молодий архангел Вартоломей, що був ключником у Матери Божої мусів за якісь там спори зі св. Варварою уступити, а на єго місце вступив проворний св. Микита. Міністер почт і телеграфу св. Дмитро, має тримісячну відпустку до своєї нареченої св. Агати, що є дочкою св. Анни. За час відпустки заступає єго св. Климентий. Св. Павло вже два роки задля старости сидить на келії і переписує божі прикази.

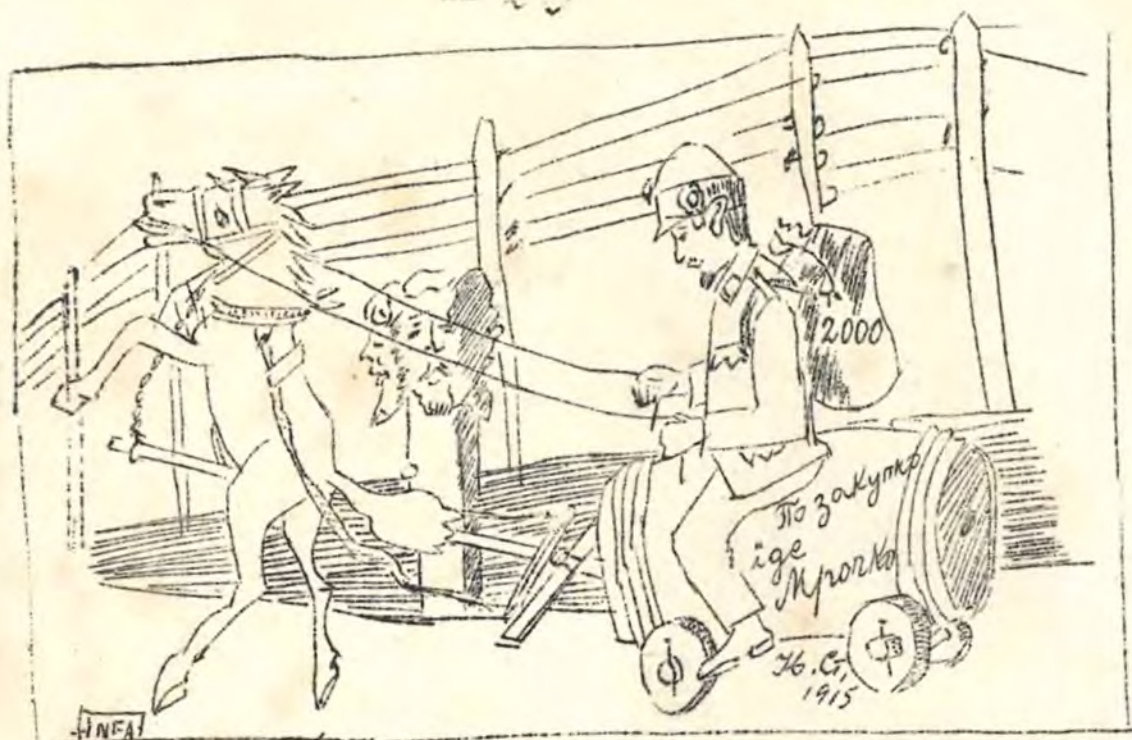
Мойсей занимать ся етнографією. Давид є дірігентом небесної оркестри, а Соломон ребулює звізди. Старий Ной з сином Хамом сидить у Бога за дверми й робить віники!

[Далі буде.]

ТАМБОР.

На стару тему.

Не мав, не гі не буде
В мене те, що мають люде,
Чи в таку пору родив ся
Чи до Бога не молив ся,
Сам не знаю що так є,
Що ся нічо не вдає,
Ані вкрасти, ні знайти
От таке щастє моє.
Дівчини не мав й не маю,
Та за се вже й не гадаю,
Бо тут іншу біду маю,
Туй-туй з голоду вмираю.
Треба й над тим щось гадати,
Що нема де пере......ти;
Бо ту сіно, там со..м.г,

Ту холера, там трихома.
А ще дальше дїтва є
Мявчить — спати не дає.
Ну а влїз би я до хати
Щоби нічку переспати.
Та лиш двері відтворив
А там мух як би набив.
Як поріг ся переступить
Мож чолом ся добре влупить
До одвірка, або в стіл
Мож собою гепнуть в діл;
Бо там сопух, чад і пил,

Задуха, фетор і дим,
А що воші, що блощиці
Мойний Боже — аж кишить
Від отсеї саранчі
Мусим зривать ся в ночі
Голі, босі як стоїм
І шукають де оборіг;
А там в зимні і без спання
Чіхаєм ся аж до рання.

Рубрика „Новинки“: Телеграм відпали в сім числі, а то тому, що нового нема нічогісінько в цілім світі, а телеграма прийшла пішки з поля лиш одна і то хора так, що зміст її подано в слідуючім числі.

— АНОНСИ. —

о Мрочка, на пиво:
ганове свіже пиво
на превелике диво
не, густе як сметана,
ґно розночав із рана
не, в смаку, досить піни
о то є аж з Мадярщини,
Мукачева привезене;
ніток є з березини
обре топить, не хибить
ак, щоб можна заробить
чайок горячий є.
румом, медом ся дає
ва жадане кождому
Бо хто платить можна му
Тому в кого є охота
При~~ходить~~йдїть туй ся незну
дите
Із біду забудете!
Чмочок Розношик
за Тамбором

Тано, а гарно!
Хто бороду добру має,
В кого шрява чуприна,
Най Журила відшукає
Стане гарний як дитина
Чейже до Петра
Журила
Сільського фризієра!

Позір!
Ягоди, афини, ве„
пріни, малини
і всякі інші рости„
ни можна набу„
вати тано а добре
у баби Тетьмини!

— Хто —
хоче набути собі
перше, друге або
й третє число „Са„
мохотника", хай
вдасть ся до Мроч„
ка, а там третє чи„
сло дістанете сей„
час, а перше і дру„
ге замовить зло„
живши гроші на„
перед. Спішіть
ся з замовленями
щоб ми знали
як великий має
бути наклад.

Купуйте і ширіть всюди
„САМОХОТНИКА"
Набути можна у Мрочка!

Редактор ме боїть ся признати.

Видавець: Харла пій
Тиндир ндик.